

عنوان مقاله:

بررسی نهشته های تراس های پلیو-کواترنری حوضه ی آبریز اهرچای علیا

محل انتشار:

مجله هیدروژئومورفولوژی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

معصومه رجبی - استاد ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

کاظم خوشدل - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

منطقه ی بالادست حوضه ی اهرچای به علت کوهستانی بودن سرشاخه هایش در معرض فرسایش است. بیشتر سرشاخه های حوضه دایمی بوده، شاخه ها در منطقه ی هموار به رود مئاندری تبدیل می شوند. دشت ازومدل ورزقان، به وسیله ی فعالیت آتشفشانی در نزدیکی روستای صغندل به وجود آمده است. بدین صورت که بعد از انسداد، به وسیله مواد رسوبی پر شده و به دشت تبدیل شده است. حفر بستر توسط اهرچای باعث ایجاد ترانشه و نمایان شدن رسوبات دریاچه ای می شود. بارندگی و ذوب برفها در فصل بهار و اواخر زمستان موجب طغیان رودخانه و فرسایش و حمل رسوبات می شود. در مناطق دارای شیب ملایم تر، رسوبات رودخانه ته نشست شده، در مناطق پایکوهی و پست تراس های آبرفتی تشکیل می دهند. این پژوهش ویژگی های ژئومورفیک نهشته های این تراس ها را مورد بررسی قرار داده است. بدین منظور ۱۵ نمونه از نهشته های تراس ها جهت مطالعات دانه بندی برداشت شده، سپس از روی نمودارها، پارامتری مختلفی مانند (SKG)، (QI)، (MZ)، (MD) و (SKI) استخراج شده و به صورت جداگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. دانه بندی برخی از تراس ها دارای ویژگی رسوبات دریاچه ای و بقیه نیز ویژگی تراس های رودخانه ای را دارند.

کلمات کلیدی:

تراس های آبرفتی، پلیو کواترنری، گرانولومتری، ضریب جورشدگی رسوبات، اهرچای علیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592216>

